

תורה אור

(א) [קדושין עה.],
(ב) [שיריון סה. ג] גיטין
סח. [פ"א, ד] ג"א חלה,
(ה) [מגיב יד. ו] [תוספ'
ס"ח. ו] [ש"ס, ח] [ש"ס.],
(ז) פ"ו יט. פ"ט, י' [כל זה
ליחא בלוקטן, כ] [סוף פ'
תלודע פ"א, ג] כפ"א
ליחא מחבר הגלות,
(ט) כפ"א: המינים,

גם' ובתיב כי ה' עיני
השוממות. עיני ה' המה
משוטטים כליל:

[illegible][illegible][illegible]

דבר אחר כדי שיכנס למצוה
מלך כשר ודם שבנה פלטרין
בין שני 'חכמת בנתה ביתה
ינה אף ערכה שולחנה
מת בנתה ביתה זו מידתו של
ה עמודיה שבעה אלו שבעת
ה שולחנה אלו ימים ונהרות
חיה על גפי מרומי קרת רבה
תחלה על גפי ולבסוף על
אמר הקדוש ברוך הוא מי
שה חסר לב תניא היה ר'
הוצבר עפרו שנאמר 'גלמי
משמיה דרב אדם הראשון
גופו

נח, עולא אמר צדקה עשה עם ישראל שהקדים שתי
ים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא כו'. ת'
בראשית ואם תזנו דעמו עליו יאמרו לו יהוש קדמא

יִכְנִיָּה קִיַּיִם דְּכָתִיב בִּיה בְּגִלּוֹת יִכְנִיָּה הַשְּׁפוֹתָחִין הַכֵּל נַעֲשׂוּ כְּחֹרֶשֶׁין מִסָּגֵר כִּיּוֹן שֶׁשֶׁ
יִכְנִיָּה הָיָה אֵלֶּף עֹלָא אָמַר שֶׁהָקָדִים שְׁתֵּי עָ
עָקֵב שִׁמְעָ מִיָּנָה מַהֲרָה דְּמָרִי עֲלָמָא תַּמָּ
לְפִיכֵךְ כּוּ׃ תַּנּוּ רַבֵּנּוּ ״אֲדָם יִחִידִי נִבְרָא
אֶוֹמְרִין הַרְבֵּה רְשׁוּתִין בְּשָׂמִים דְּכִרָּא אַחֲרֵי
שֶׁלֹּא יָהִי הַצְדִּיקִים אֹמְרִים אֲנִי בְּנֵי צְדִיקִים
דְּכִרָּא אַחֲרֵי מִפְּנֵי הַמִּשְׁפּוֹחוֹת שֶׁלֹּא יָהִי מִשְׁפּוֹחַ
יִחִיד מִתְּנַגְרוֹת נִבְרָאוּ שְׁנִים עַל אַחֲרֵי
הַגְּזֻלָּתִין וּמִפְּנֵי הַחֲמֻסָּתִין וְמָה עָכְשֵׁי שֶׁנִּבְרָא
שְׁנִים עַל אַחַת כְּמָה וְכֹמָה׃ וְלַהֲגִיד גְּדוּלָּתוֹ
שֶׁל מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּתוֹכָתָם אַחֲרֵי וְכוּלָּן דּוֹמִין זֶה לָזֶה אֲבָל הַקְּדוֹשׁ
שֶׁל אֲדָם הָרִאשׁוֹן וְאִין אֶחָד מֵהֶן דּוֹמֵם
וְיִתְצִבּוּ כְּמוֹ לְבוֹשׁ וּמִפְּנֵי מָה אֵין פְּרָצָא
אֲדָם דִּירָה נָשָׂא וְאִשָּׁה נָשָׂא וְיֵאמַר שְׁלִי הָיָה
וְהוֹרֵעַ רְמָה תִּנְיָא הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אֹמְרָא
וְהוֹרֵעַ מֵאִיר אֹמְרָא בְּרַעֲיָה בְּקוֹל וְכִמְרָאָה כֵּן
וְהַחֲמֻסָּתִין תִּ״ךְ ״אֲדָם נִבְרָא בְּעָרֵב שֶׁבֶת וּמִפְּנֵי
שְׁתֵּי הָיָה לוֹ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה

רדעו עליו אומר לו יתוש קדמך במעשה בראשית
הקב"ה שברא את כל העולם כולו בחכמה וזאת
החכמה שבראית מלכות מלכה וינה אף ע
וכל צורכי עולם שלחה נערותיה מסכת זה אדרב
מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה
פתאו לזה אישה אמרה לו דרתיבי¹⁰ ונאף

ממאיר אומר אדם הראשון מכל העולם בור
משוטטות בכל הארץ) אמר רב אושע
אלף, חרש כיון שסותחין נעשו הכל בחורשין. והמסגר כיון שסוגרין אין מן
המאכל נכרא אדם יחידי ללמד שכל המאכל נפש כאלו מאכר עולם מלא. וכן
היה ענין המאכל נפש כאלו מאכר עולם מלא. וכן היה ענין המאכל נפש כאלו מאכר עולם מלא.

זריצין להתרחק מן העבירה כי לא
נשאל בה: אלו בני דשע. ואין אלו
זקוקין למצווה להיטקד כי לא
ועיל: אם נבדלו שנים. ויחזרו זה
מה אבא גדול מאביב: הגולנים
וסתמנים. שיחזרו קרקע זה לבני
אבינו הראשון יהיה ולא לבני צריס:
ספקן כחומר חוסם. לאחר ימיהו
כל אדם מתפקד חוסם שלו לחומר
ויחלבו כמו לבוש בחמית המחסם.
ומדקרי ליה חוסם שמע מינה בחוסם
כן טובע: ויאמר עלי היא. ואין
אדם מנחשו הולץ ואין היכר
ידיה: וימנע מרשעים אורס.
קלסתר פניו ומחשו כך שלא יהא
קלסתר פנים דומה לשל צביריהם
חרוע רמה חסר שאני יכול לומר
שלי היא: משום טרור. שלא
יתחלק ליה אבא בבעלה לא בני חוסי
המראה ובגילת מפני הקול: ובדעת
מפני הגולנים. אם יודע מה בלב
חבירו יחפש למצויו ודע היכן
אין ואין (אחריהם) וזהו

[illegible]

ראו עיניך¹⁵ (וכתיב¹⁶ כי ה'
עדיין גלות יכניה קיימת דכתיב בגלות יכניה והחמש
דהקב"ה התניב שנה הרי וזו השמועה עוד כסוף גיט
יהי המינים אומרים רשויות ה

[illegible]

רבינו חננאל
 ב' ר' חייא איבסום פתחו
 ואמרו אין פן דוד בא עד
 שיכלו ראשי גלות שבבבל
 ויהי ששאלו שאלת ישראל
 שנאמר והיה למקדש
 לאבאבן עתה ולצור מכולו
 ולשני בתי ישראל לפח
 וקצתם אהם משימין ל' בן
 עזי אמר לו אברהם ב' שד'
 לא עזי בעיניו י' פ' שד'
 ו' נוסח י' יצא שד' כחב
 וישקודקד ה' על הרעה
 ויהי עליו ב' צדק' ה'
 אלהינו צדקה עשה
 הקב"ה עם ישראל
 שהקדים גלות צדקה
 ויהי ויתושטטם שם מחר
 לא נברא אדם יחיד שלא

Tél. FR : 01.80.91

Findings

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
02.91 - Tél.ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

orah-box.com